

patentmyndighedens behandling kan det vise sig, at ansøgningen ikke opfylder disse forskrifter og ansøgeren bør da have lejlighed til at rette påpegede mangler. Ligeledes bør han have ret til af egen drift at gøre ændringer af denne art. Finder patentmyndigheden, at ansøgeren ikke er berettiget til en så omfattende beskyttelse, som han har begæret, bør han have ret til at indskrænke patentkravene. Principielt bør dog alene sådanne ændringer godtages, for så vidt opfindelsen også således som den nu beskrives fremgår af de ansøgningsdokumenter, der forelå ved indleveringen. Er ansøgningsdagen ændret i medfør af reglen i § 14, skal dog i stedet tages hensyn til de ansøgningsdokumenter, som forelå på det tidspunkt, hvor ansøgningen i henhold til denne bestemmelse skal anses for indleveret.

Til § 14.

Såvel i den gældende patentlov som i lovforslaget er det et grundlæggende princip, at patentkravet ikke må omfatte mere, end hvad der indeholdes i de oprindelige ansøgningsdokumenter. Er disse ikke tilstrækkeligt fyldestgørende til at begrunde de krav, ansøgeren har opstillet, findes altså ingen mulighed for efterfølgende at berigtige dem, men en ny ansøgning må indleveres. I tilslutning til finsk og norsk ret åbner forslaget imidlertid en mulighed for ansøgeren til inden 6 måneder fra ansøgningsdagen at foretage ændringer under opretholdelse af den oprindelige ansøgning og begære, at denne skal anses for indleveret på det tidspunkt da ændringen blev foretaget. Det kræves ikke, at begæring om denne såkaldte løbedagsforskydning indgives inden nævnte frist. Begæringen kan kun fremsættes én gang og kan ikke tilbagetages.

Løbedagsforskydning kan begæres også for så vidt angår ansøgninger for hvilke der påberåbes prioritet i henhold til § 6. Dette vil dog ikke kunne medføre nogen forlængelse af den i denne bestemmelse fastsatte prioritetstid. Fælder derfor den dag som skal anses som den nye ansøgningsdag efter prioritettidens udløb fortabes retten til at gøre prioritet gældende.

Påberåbes omvendt ansøgningen som grundlag for prioritet ved indlevering af ansøgning om patent i et andet land inden for Pariser-unionen, beror afgørelsen af betydningen af løbedagsforskydningen på lovgivningen i det land, hvor ansøgningen indleveres. En ansøger, der har til hensigt at ansøge om patent på opfindelsen i udlandet, bør imidlertid være opmærksom på, at løbedagsforskydningen ved ansøgningens behandling i et andet land kan medføre en anden beregning af prioritetstidspunktet end

hvad tilfældet ville være, såfremt der i stedet blev indleveret en ny ansøgning.

Til §§ 15-16.

Disse bestemmelser indeholder regler om behandlingen af patentansøgninger, som lider af mangler, der er til hinder for, at patent kan meddeles.

Efter den gældende patentlov kan der vedrørende sådanne ansøgninger træffes afgørelser som går ud på enten afvisning når ansøgningen ikke opfylder lovens forskrifter om ansøgningernes formelle indhold, eller afslag når den pågældende opfindelse ikke opfylder de for patenterbarhed opstillede krav, når der er angivet en urigtig opfinder eller når ansøgeren mangler adkomst til at udtage patentet. Med de formelle forskrifter ligestilles lovens krav om beskrivelsens tydelighed, om at ansøgningen ikke må angå flere af hinanden uafhængige opfindelser, samt at ansøgningsafgift betales.

Den væsentligste forskel mellem de to former for afgørelse er, at et afslag kan påklages, hvilket der ikke er adgang til, såfremt afgørelsen går ud på afvisning.

Denne ordning, hvorefter en ansøgning kan afvises af formelle grunde uden adgang for ansøgeren til at påklage afgørelsen, synes mindre betryggende for ansøgeren. En sådan endelig afgørelse kan medføre, at ansøgningen ikke blot må indleveres på ny, men tillige, at muligheden for at opnå beskyttelse for opfindelsen helt kan fortabes, f. eks. fordi der i den mellemliggende tid er fremkommet materiale, der betager opfindelsen dens nyhed. Af hensyn til retssikkerheden har man fundet, at en beslutning af denne rækkevidde bør kunne påklages.

Forslagets regler om behandling af ansøgninger, som lider af mangler er derfor fælles for såvel formelle som materielle mangler. I § 15, stk. 1, er optaget en for begge tilfælde fælles bestemmelse, hvori det fastsættes, at har ansøgeren ikke iagttaget de om ansøgningen givne forskrifter eller patentmyndigheden finder, at der af andre grunde er noget til hinder for at imødekomme ansøgningen, skal ansøgeren underrettes herom og opfordres til, inden en vis frist, at udtale sig herom eller berigtige ansøgningen.

Det er ikke fundet påkrævet i lovteksten at foreskrive nogen bestemt form, i hvilken meddelelse til ansøgeren skal udfærdiges.

I § 15, stk. 2, bestemmes, at ansøgningen henlægges såfremt ansøgeren ikke inden fristens udløb fremkommer med nogen udtalelse eller træffer foranstaltninger til at berigtige ansøgningen. I forhold til komiteernes forslag er i dette stykke indføjet en bestemmelse om, at ansøgeren på forhånd skal